

Οι Κύπριοι εθελοντές στην Επανάσταση του 1821

/ [Επιστήμη](#)

Του Γιάννη Σπανού ερευνητή

Στη νοτιοανατολικότερη εσχατιά της Φυλής, τη μαρτυρική σκλάβα Κύπρο, ένας αντίλαλος αντηχεί επί τρεις Ελληνικές χιλιετίες: «Εις οιωνός άριστος, αμύνεσθαι περί πάτρης»· χρησμός προπατορικής νουθεσίας.

Μεταδίδεται σαν εμβατηριακή παρότρυνση από γενιά σε γενιά, με τους ομηρικούς δακτυλικούς εξάμετρους στίχους, που μαρτυρούν το δώρο του Κινύρα στον Αγαμέμνονα, θώρακα, σαν άρρηκτο συμβολικό συνεκτικό δεσμό, των από των απωτάτων αιώνων αδελφικών αισθημάτων των Ελλήνων της Μεγαλονήσου με τους Έλληνες της ηπειρωτικής μητρός πατρίδος και της νησιωτικής Ελλάδας. Το σύνολο του έθνους. Και ο επικός στίχος, με τον ελεγειακό του Τυρταίου: «τεθνάμεναι γάρ καλόν, ενί προμάχοισι πεσόντι», τον δραματικό του Ευριπίδη: «τι γάρ πατρώας ανδρί φίλτερον χθόνος», τον λυρικό του Καλλίνου: «Τιμή εν τε γάρ και αγλαόν ανδρί μάχεσθαι γης περί», συνθέτουν τη συγκλονιστική μελωδία της ελληνικής ζωής της Κύπρου, που δόνησε τα στήθη του Ονήσιλου, μαγνήτισε τον Κίμωνα και τον Πausανία, προσέλκυσε τους Ίωνες, στις θρυλικές ναυμαχίες εναντίον των Περσών, τον ναύαρχο του μεγάλου Αλεξάνδρου, τον Νέαρχο, να θαυμάσει τους συμπλέοντες ναυμάχους του Νησιού, και τον Ισοκράτη να επιδιώκει ανάθεση της ηγεσίας των Ελλήνων στον Ευαγόρα της Σαλαμίνας και τον Νικοκλέα. [\(περισσότερα...\)](#)